

DE MAGISCHE PROCEDURES WAARIN HET "IK" ZICH EEN KAN VOELEN MET HET LICHT.

Dat vraagt allereerst wel een paar definities, want er zijn veel mensen die bang zijn voor het begrip magisch. Magisch wil zeggen werken met wegen, middelen of wetten die nog niet algemeen op deze wereld bekend en erkend zijn. Meer niet.

En dan de kwestie van het licht. Het licht is een symbool en men is geneigd om het licht te geven als God. Misschien is dat teveel. We weten nooit hoever God reikt, maar we weten wel één ding, er is een kracht een vitaliteit die alles doordeesemt, die alles doortrikt, en deze kracht, voor ons de directe uiting van een Goddelijke scheppingswil, noemen wij het Licht. De eenheid met het licht betekent dus; komen tot een gesteldheid, innerlijk vooral waarin men zich met de kosmos met het totaal der levende kracht één kan gevoelen en waarbij men in die kracht kan ervaren, en eventueel vanuit die kracht werken. U hebt nu hier de onderdelen van de titel in een definitie en ik geloof dat we nu van wal kunnen steken.

Wanneer ik één wil zijn met het licht zal in de eerste plaats mijn eigen concentratie op dit licht noodzakelijk zijn. Vele mensen denken dat concentratie het voortdurend vasthouden van een denkbeeld is, dat is niet noodzakelijk. Het is de overgave aan de wijding aan het licht, waarbij al hetgeen men beleeft, doet, ziet, ondergaat dus in verband met dit licht wordt beleefd.

Een dergelijke concentratie kun je op vele wijzen bereiken, maar uit de aard der zaak heeft de mens, als menselijk en stoffelijk wezen, een reeks van eigenschappen waardoor dit gevoel van eenheid met het hogere, met het grotere wel eens moeilijk wordt.

Wat kunnen wij daar van zeggen; dan moeten we in de eerste plaats stellen een mens is sterk vatbaar voor wat men noemt suggestie. Suggestie is iets wat gelijk komt aan het vormen van een sfeer vaak. Er moet iets zijn waardoor men gebonden is met elkaar. Hoe groter het gevoel van verbondenheid tussen mensen hoe gemakkelijker in die mensenreeks, kring of groep, wat men noemt een goede afstemming ontstaat. Gaan zij allen uit van het licht dan is het ook duidelijk dat allen door een juist ritueel dus dit licht zich sterker voor ogen stellen en omdat zij allen gelijk zijn ingesteld, gelijk reageren en denken, zullen zij, en dat is toch wel heel erg belangrijk, elkander steunen. De normale afleiding, het afdwalen, wordt minder naarmate de eenheid van de kring groter is. En daardoor blijkt dat de meeste rituelen die ten doel hebben om sneller een te zijn met het licht groepsrituelen zijn, althans rituelen voor meer dan één enkele persoon. Wat de inleiding van een dergelijke ritus betreft, zij zal altijd gelijk moeten zijn gekozen. Dat is begrijpelijk want door voortdurend op dezelfde wijze te beginnen, op dezelfde wijze te werken krijg je ook automatisch al de associatie het in het ik opduiken van herinneringen en gedachten waardoor het geheel van het instellen op het ik vereenvoudigd wordt. Er zijn daar verschillende methoden voor: bv. Gezamenlijk bidden, gezamenlijk een bepaald iets opzeggen, een gedicht lezen, een muziekstuk aanhoren. Belangrijk is verder dat de kring altijd, of de groep zoveel mogelijk, op gelijke wijze werkt in een groepsrite, en dat betekent dat het prettig is wanneer ieder een eigen plaats heeft, wanneer men elkaar dus niet alleen kent maar de groep ook als geheel zich zo voor zou kunnen stellen. Hier zit die daar zit die, zo is de indeling van het vertrek daar komt de muziek vandaan. Heeft men eenmaal die bede gehad dan is het belangrijk dat wij iets krijgen om actief mee te zijn, magie vergt activiteit. Deze activiteit kan wederom op elk terrein gezocht worden, maar in een groepsrite is daarvoor onder meer bruikbaar: het aanhoren van een meditatie, uit te spreken door een van degenen die daarvoor geschikt is, eventueel ook het gebruik van een zegenformule, wanneer iemand aanwezig is die als hoofd van zo'n groep erkend is en die binnen deze groep dus a.h.w. als vertegenwoordiger van hogere kracht kan en mag optreden.

Daarna komt de grote moeilijkheid, wat moeten wij doen, het beste zou zijn een meditatie in stilte. Uit de eenheid gaat ieder voor zich het licht zoeken, trachten het licht te beleven. Daar dit moeilijkheden baart vooral in het begin is het wederom raadzaam vooral in de beginperiode dit te ondersteunen door juiste belichting, het gebruik maken van de juiste muziek ook evt. het gebruiken van de juiste reukwerken. Hierdoor kan een sfeer worden geschapen waarin de mens gemakkelijker mediteert en juistere reageert.

Die eenheid met het licht kan dan nooit gevonden worden wanneer wij ons terugtrekken uit de kring, dus een voorbehoud maken. Een spontane uiting is noodzakelijk. Wanneer u mediteert over het licht en er komt een woord in u op dan zegt u dit woord. Wanneer u meent een bepaald gebaar te moeten maken dan maakt u dit gebaar. De anderen zullen zich daar niets van aantrekken. Zij zullen ten hoogste, wanneer zij voelen dat dit in hun oprijst, antwoorden of een gebaar terugmaken. Dit lijkt misschien een beetje eigenaardig maar u zult ontdekken wanneer een bepaalde kring regelmatig gezamenlijk iets doet van deze aard dat ook de gebaren langzaam maar zeker zich styleren, dat de klanken de kreten woorden gaan worden, een taal gaan worden. Men schept zo een gevoel van eenheid dat niet meer redelijk beperkt is. Dat is heel erg belangrijk, want het beleven van het licht is iets wat gaat boven de verstandelijke vermogens. Het beleven van die eenheid is een gevoelskwestie, het is een mystieke ervaring, niet een verstandelijke. Men moet de ratio de rede, kunnen uitschakelen, en de rite zal ten doel hebben deze uitschakeling mede te bevorderen. Hoe groter de groep is hoe moeilijker het zal zijn om een eenheid te verkrijgen. Het is dus duidelijk dat men dergelijke groepen beperkt in aantal. Gebruikelijke aantallen daarvoor zijn 9, 18, 27 als maximum. Omdat de groep in deze gebondenheid en in vaste vorm werkt, leert zij zich het licht op te bouwen en zal zij in latere fase overgaan tot het visualiseren van het licht. Men gaat het licht zien. Als men het licht gaat zien kan men het licht gevoelen, het is niet alleen meer een innerlijke mystieke beleving het is een gevoel van lichamelijke geladenheid. Deze geladenheid kan dan bestemd worden, men kan a.h.w. aan dit licht vragen wat men met die kracht kan of moet doen, spontaan opkomende gedachten zijn het antwoord, ook hier weer binnen de kring mag de rede niet ingrijpen, naar buiten toe zult u zich uit der aard der zaak aan de rede moeten houden. Dit was voor een kring zonder meer.

U hebt ontdekt dat die magie hier eigenlijk gelegen is in het gebruiken van vaste inleiding, van bepaalde stoffelijke invloeden die een sfeer bevorderen en daarnaast in het uitschakelen van de rede. Dat is alles wat erbij te pas komt. Maar nu kun je natuurlijk de zaak helemaal ritueel magisch gaan opbouwen en dan wordt het iets anders.

De rituele magie is gebaseerd op een soort wetenschap waar een hele hoop bijgeloof in zit en waar een hele hoop filosofie en denken bij te pas komt. Deze rituele magie moet altijd beginnen met reiniging. Het eerste begrip dat nodig is is reiniging. Je moet de wereld achterlaten om in de magische kring te kunnen binnentreden. Men kan dat symbolisch doen, eenvoudig de handen wassen bv. men kan zich daar ook verder op voorbereiden door bv. zijn maaltijden op de juiste wijze te nemen, vlees te vermijden, drank te vermijden roken enz. Is men dus bijeen dan wordt die reiniging nog kort symbolisch voorgesteld. bv. door een eenvoudig afslaan van de handen en van eigen lichaam voor men binnengaat. De kring begint altijd in een dergelijk geval ook weer in een vaste opstelling en bij deze vaste opstelling gebruiken wij dan over het algemeen een magische cirkel of iets wat daarvoor vervangend op kan treden. Een bepaald symbool, soms eenvoudig een tekening of een zegel. De rangschikking moet zodanig zijn dat men allen deel kan hebben aan hetgeen dus uit die cirkel ontstaat. Wij gebruiken nu bewust reukwerken en die reukwerken die we nu bewust gaan gebruiken worden gekozen in overeenstemming met het doel. Wanneer wij licht zoeken hebben wij behoefte aan reinigende geuren, wij kunnen hiervoor gebruiken bepaalde vormen van Chinees wierook. Tibetaanse wierook, Indische in een bepaalde samenstelling.

Deze reiniging vindt plaats kort voor het vertrek wordt betreden, en wordt herhaald met het reukwerk wanneer de kring in opstelling is. Een in Christelijke landen vaak gebruikte methode is het schrijden met de klok mee waarbij regelmatig een kruisteken wordt gemaakt met een wierookvatbrander of datgene waarin of waaraan de wierook verbonden is. Na de reiniging volgen dan achtereenvolgens, want het is rituele magie, drie afzonderlijke maar wel voor het doel altijd weer vaat gebruikte spreuken. De eerste is de aanroeping zij zou kunnen luiden bv.

O, almachtige God aan U wijden wij ons tot uw licht keren wij ons, wees met ons met het totaal van uw kracht. Almachtige God. Vader van alle krachten daal neer tot ons, zendt u onzen geest.

Maak duidelijk de grootheid van uw werken. Dat is een heel eenvoudige spreuk die u in een kerk zou kunnen horen maar die door haar inhoud, tendens en herhaling betekenis heeft. Daarop volgt dus wat men kan noemen een bezwering want men wil n1. alle krachten in het al

die met het licht verbonden zijn a.h.w. tot zich trekken, men wil in die totaliteit werken, zodat die volgende spreuk dan zou kunnen luiden;

In de naam van de almachtige God de Vader van alle Licht, de bron van licht, hij die is het licht dat in en rond ons schijnt. roepen wij tot U o krachten van licht, gij engelen tronen en heerschappijen, (dat kunt u uitbreiden zoals u wilt) weest met ons in ons streven, helpt ons het licht te ervaren. Breng tot ons uw grote ervaring van Goddelijke kracht en doe ons inzien de werkelijkheid die U ons gegeven hebt.

Dat is de oproeping.

Nu beginnen wij aan het derde en laatste spreukje dat dus bepalend is. Hier zal men weeral gebruik maken van reukwerken, men zal ook vaak gebruik maken van symbolen en talismans die ieder van de aanwezigen draagt, dat zou een kruisbeeld kunnen zijn in een Christelijk land dat zou een gebedsmolen kunnen zijn voor een Boeddhist het kan zelfs de eenvoudige barnstenen snoer zijn van de Muzelman. Hier komt nu de derde spreuk die dan probeert het geheel samen te vatten.

In uw naam oh kracht van licht.spreek ik, kom tot ons gij lichtende kracht van het Al, doordring ons gij levende kracht van zijn, weest met ons en openbaar in ons uw kracht. Maak duidelijk uw wil, druk uit ons vermogen, laat ons uit uw werken en leven en geef ons uw kracht, ik bezweer U almachtige God. geef uw kracht, opdat dit waar worden. Ik bezweer U alle krachten van geest en sferen aanvaardt dit goddelijk bevel, verwijdert U indien het licht U stoort en zo gij lichtend zijt komt met ons en weest één met ons.

Dan heeft U daar dus de derde spreuk en hiermede is de rite eigenlijk al voor een deel opgebracht. Nu volgt over het algemeen - U begrijpt ik kan alleen maar een gedeeltelijk voorbeeld geven, en niet een totaal voorbeeld - een bv. delen van voedsel, dat kan symbolisch zijn maar een van de meest daarbij gebruikte dingen is dus wel brood, eenvoudig gebroken, dus niet met metaal in aanraking geweest en water. U kunt eventueel water met wijn nemen of een andere natuurlijke vloeistof, sap van een of andere vrucht. Brood met zout wordt door ieder een stukje gegeten, de schaal gaat van hand tot hand, en ieder drinkt een teug van de vloeistof, die niet uit één beker behoeft te worden gedronken, ofschoon ook dat vaak gebeurt. Daarop erkennen alleen door uitstrekken van de handen het vormen van een ring en dergelijke de eenheid en nu beginnen zij zich te richten op het middelpunt, het zegel waar het om gaat. Nieuwe wierook wordt aangestoken. Wederom van de reinigende geartheid in dit geval, en degene die de leiding heeft, de magus dus, het is een magisch ritueel, of priester incanteert nu wederom het licht en vraagt dit licht zich kenbaar te maken. Naarmate de gemeenschap rustiger is zal zij ofschoon het een illusie is, menen iets van licht te bespeuren, dan kan verder middels bepaalde bewegingen, menselijke kontakten geestelijke kontakten, uitwisseling van gedachten die wel aan een vaste volgorde gebonden zijn, maar dus zeker niet volledig behoeven te zijn vastgelegd, uitingen van licht worden gegeven. Een van de gebruikte vormen in de oudheid (+/- 800 na J.CH.)was hierbij het beschrijven van het licht, of de Goddelijke liefde, door ieder afzonderlijk. Deze geïmproviseerde beschrijvingen, kort over het algemeen, geven wederom een begrip van eenheid, eenwording aan, daarna absolute stilte, er branden kaarsen. In dit geval bij voorkeur uit bijenwas vervaardigde blanke kaarsen zonder reukwerk en alle andere licht is gedoofd. In sommige gevallen kan hier nog gebruik worden gemaakt van de magische dolk, het magisch zwaard en dergelijke attributen, noodzakelijk is dit niet. Het geheel knielt nu voor het symbool, niet als symbool maar als het punt waarin men de Goddelijke kracht erkent. Men tracht deze te ontvangen in vele gevallen door het uitspreiden van de handen, er bestaan ook andere methoden. Nadat het geheel zich geladen en gesterkt voelt, en die pauze kan lopen bij een ongeoefende kring, van 1 tot 2 minuten, tot bij een geoefende kring tot enkele uren waarbij het tijdsbesef bij de meesten zoek raakt zal men eindigen met een soort, dankbede aan God en daarnaast,wat men noemt het ontslag, een spreuk waarbij men dus de geest a.h.w. zegt wij danken U voor uw bijstand ga verder. Een vb. hiervan zou kunnen zijn in de naam van de lichtende kracht die: met ons was en die ons doortintelt, in de naam van de almachtige God ,die ons geschapen heeft, danken wij U oh geesten, oh krachten van licht, gij engelen, tronen, en heerschappijen dat gij met ons waart. Wij danken U en, hopen dat gij uw licht steeds naar ons zult uitstralen, wij verbreken thans deze keten zo ga uw weg, zoals wij de onze gaan, maar sta ons bij in de lichtende kracht, zo wij falen in de kracht van het licht, waarop de gemeente met een amen of het zij zo pleegt in

te vallen. U ziet hier hebben we weer te maken met het magische ritus voor een groep die dus werkelijk is opgebouwd uit de elementen van de gebruikelijke magie. In licht gewijzigde vorm wordt, zij heel vaak tot een, soort kerkdienst en als zodanig zijn er bepaalde ritens geweest bij de Dominicanen en vooral bij de Jezuiten in de kloosters, die sterk aan deze ritus herinneren, vooral daar hierbij bepaalde vaste keerzangen mede worden gebruikt. Vespers en metten worden daarvoor oorspronkelijk gebruikt.

Tegenwoordig is dat misschien wat minder, maar de oude discipline van Ignatius bevat nog steeds soortgelijke magisch mystieke elementen. En nu hebben we dus 2 groepen tegenover elkaar gesteld. We zullen het nu moeten zoeken in de kleinere kring in de mogelijkheid van mensen. Een kleinere kring is elke harmonische eenheid die al dan niet deel vormend van een groter geheel en vanuit zich door een gelijkgerichte goddelijke kracht voor zich tracht te ervaren en een zekere toestand van verrukking te bereiken.

Hierbij treedt nu iets bijzonders op de voorgrond maar ik zou onvolledig zijn wanneer ik dat er niet bij vermeldde. Hierbij komen lichamelijke soms zelfs seksuele handelingen voor, deze handelingen gesteld binnen dit kader zijn een uitdrukking van eenwording met het licht en waar dus de publieke moraal deze dingen niet verwerpt is het begrijpelijk dat deze methoden gebruikt worden. Daar waar, de mens, zelve door zijn scholing en opvoeding, een dergelijke directe en spontane uiting van een gevoel van eenheid niet kan aanvaarden verwerpt etc. zal men moeten grijpen naar andere toch ook eenheid uitdrukkende methoden. Wanneer slechts enkelingen samen zijn, zal men het dus moeten zoeken in diensten aan elkander bewezen. Hierbij kan de dienst die bewezen wordt zeer symbolisch zijn, denk eens aan de voetwassing, zoals die zelfs door de paus wordt uitgevoerd. Hierbij is er geen sprake van dat vuile voeten worden gewassen in tegendeel, voor de voetwassing dient men met gewassen voeten en ook verder gewassen aan te treden maar het gaat hier om het symbool ik ben uw dienaar. Deze dienstbaarheid wordt door de personen tegenover elkaar duidelijk uitgedrukt hetzij door een akte van hulp van bediening, ik zeg het kan dus zijn een voetwassing het kan een reiken zijn van iets, het kan zelfs een verklaring van onderdanigheid, een buiging of iets anders zijn. Wanneer dit is gebeurt dan heeft men zich dus ergens aan elkander overgegeven, men heeft de onderdanigheid wederkerig erkend. Er is niemand die leiding heeft, er is niemand die onderdaan is. Degene uit de kring die het beste daartoe in staat is begint dan over het algemeen weer een vaste keerzang of iets dergelijke af te lezen, hierbij wordt dan gebruik gemaakt van psalmen bv. gebeden waarvan ieder steeds weer één regel aandraagt. Door dit gezang tot stand brengen van iets wordt het begrip eenheid uitgedrukt en eindigt men met een smeekbede aan het licht.

Bij dergelijke kleine groepen die dat van 2, 3 à 4 personen af zouden kunnen bestaan zijn verder methoden bv. het mediteren om licht met geheven handen. Het vragen om kracht op dezelfde wijze. Een vaak gebruikt middel in deze kringen is ook het gebruiken van een bepaald teken. Gebruikt u het kruisteken echter, dan kan u niet dit op uzelve slaan maar u zult het naar buiten toe gebruiken. Een ander teken dat ook wel gebruikt wordt, maar meestal weer wanneer één a.h.w. spontaan, de vertegenwoordiger van het geheel wordt is het zogenaamde dubbel takkenkruis. Bij een dergelijk opzet zult u begrijpen dat de sfeer buitengewoon belangrijk is, men zal dus altijd de aandacht moeten geven aan omgeving en hoe kleiner de groep hoe groter de rust in die omgeving moet zijn. Licht bij voorkeur gedempt maar zo dat alles goed zichtbaar is, men zal gebruik maken wederom van reukwerken men zal verder ook gebruik maken van vaste tekens of formules. In deze gevallen zien wij heel vaak dat ieder een bepaald voorwerp, dat kan een willekeurig voorwerp zijn, of symbool behorend tot de groep, voorlegt en dat men dan elkanders voorwerp zegent of instraalt. Een dergelijke bijeenkomst wordt altijd besloten, in de kleine groep, met de erkenning God is groot, zijn licht is met ons.

Dan hebben we hiermee dus de kleine groep gehad en komen wij tot de eenling. Zoals ik u reeds zegde, bij de eenling kunnen we moeilijk meer van een magisch ritueel spreken of van een rituele praktijk. En dat is ook begrijpelijk, want deze eenling kan wel als magiër werken en ritens uitvoeren maar dan moet hij dit doen krachtens voorwerpen en bewegingen. Voor de eenling geldt over het algemeen: Een der beste ritens om tot de eenheid met het licht te komen is ontspan u, reinig u, ga naar een bepaalde hoek van een vertrek of een bepaald vertrek als u dat hiervoor beschikbaar hebt waarin praktisch niets anders gebeurt waarin u altijd mediteert en werkt, neem daarin een ontspannen houding of indien u in Yoga getraind bent de passende hassana. Richt u smekend tot God buig u neer en wacht op een teken. Op een gevoel dat u zegt, hier is een aanwezigheid. Is die aanwezigheid er ga dan, als het kan wederom door met

het gebruik maken van reukwerk, wierook of iets dergelijks dus een erkenning aan deze kracht geven en daarbij wederom de lichtende kracht Gods aan te roepen, daar u als eenling met voorwerpen gebonden bent is het verstandig, om voor u een cirkel te trekken en in die cirkel een voorstelling van de vier elementen, aan te brengen bv. Een brandende kaars, leeg glas voor lucht, een met water gevuld glas voor water, een kommetje met aarde of een steen voor aarde. Plaats die op de vier hoeken, plaats daarin nu datgene wat voor u heilig is, u kan hierbij denken aan een kruisbeeld maar ook bv. aan een evangelie, richt uw aandacht op dit evangelie en roep wederom die kracht die u hebt aan gevoeld aan. Dus in de kring wordt het voorwerp eerst geplaatst wanneer u dus gevoeld hebt er is aanwezigheid en dan ook wierook gebrand hebt, daarna kunt u mediteren of bidden, dit ligt eraan wat u het gemakkelijkst afgaat.

Zodra u het gevoel hebt innerlijk rustig en ontvankelijk te zijn, zult u een beroep doen op de, kracht die u gesymboliseerd hebt in de cirkel. Dat kan dus zijn: In de naam van Uw Zoon die geleden heeft, onder het kruis. O God laat mij deel hebben aan uw licht openbaar mij uw goedheid, iets dergelijks.

Dergelijke spreuken moeten ge vocaliseerd worden, gesproken worden. U kunt niet volstaan met het denken ervan. Daarna stelt men zich volledig open in ontspannenheid en wacht men af tot men, en dat is dus typerend in de kringen die ik u beschreven heb, en eveneens bij de eenling, tot in u een spontane gedachte ontstaat dat kan het vormen van een woord zijn, waarvan u geen betekenis kent, het kan het hanteren van een gebaar zijn, het kan zijn een verplaatsen van de elementen tot een andere verhouding in de cirkel die u hebt getrokken, in al deze gevallen, kunt u dus zeggen: Wanneer ik die daad gesteld heb is het tijd om mij aan God te onderwerpen; kniel voor uw God, erken uw verbondenheid met hem, vraag zijn zegen en beëindig uw meditatie. Na de meditatie rust ongeveer een kwart uur misschien iets langer voor sommige vooral als er een toestand van verrukking is opgetreden, reinig daarna uw handen symbolisch zodat u een onderscheid maakt tussen het heilige van het gebeuren en de normale wereld. Op deze manier zou je zelfs als eenling bepaalde verrukkingstoestanden kunnen vinden.

Nu zult u zeggen wat is het magische element hierbij? In alle gevallen gebruik maken dus van geluid, de menselijke stem, muziek eventueel, het gebruik maken van symbolen waardoor een wereldbeeld wordt voorgesteld, gebruik maken van persoonlijk associaties van eenheid en heiligheid en het verbinden van deze in eigen wezen tot één totale actie. Hier heeft u dus een voorbeeld van wat u met ritueel zoudt kunnen doen en enkele voorbeelden van rituelen.

Nu moet u eens goed luisteren. Veel van de dingen die ritueel heten te zijn in deze wereld, zijn in wezen magisch. Wanneer een H.Mis wordt opgedragen is dit een magische gebeurtenis, er gebeuren hier dingen die buiten redelijk en bovenzinnelijk zijn, ook wanneer wij, ev. de realiteit van de transformatie in twijfel willen stellen dan nog kan door een misoffer, een reeks van krachten worden opgeroepen. Wanneer ik in de omgeving van een kerk Jezus of God voor mijzelf in een tabernakel, of dat nu leeg of vol is, de plaats zie waar God is en ik beschouw dat knielende dan kan alleen daardoor één magische relatie met het ongeziene ontstaan. Wanneer de massons in hun bijeenkomsten een vast ritueel gebruiken waarbij vaste woorden, vaste indelingen, dan is dit magie. Denkt u niet dat het magisch element iets is wat ver buiten uw wereld, staat denkt dit niet het maakt er deel van uit. Wanneer wij dit Goddelijk Licht willen vinden dan is niet meer dan logisch dat wij voor deze in zich bovenzinnelijke kracht, bovenzinnelijke middelen gebruiken. Maar wij kunnen het bovenzinnelijke nooit alleen zo uitdrukken dat het alleen bv. astraal of in gedachten ontstaat. Wij zullen altijd de dingen voor onszelf moeten waarmaken. En dat betekent dat een gedachte een instelling een kracht voor ons zodra we in de stof werken pas regel is, wanneer we dat ook materieel waar hebben gemaakt, al is het maar met een symbolisch gebaar. Doe ik "dit werkelijk maken" door actie in je eigen wereld van datgene wat je erkend als bron, als wezen van het licht in je eigen wereld geplaatst, is er een communicatiemogelijkheid ontstaan. Wanneer die communicatie mogelijkheid met het licht is, dan is het duidelijk dat u niet moet beginnen met het licht te vertellen wat het moet doen, je moet het licht in u laten werken. Een van de grote geheimen van elk contact met het Goddelijk Licht is de onderwerping van de mens aan dit. Ook wanneer deze slechts, voor een korte tijd bestaat is die onderwerping noodzakelijk. Niets van wat uzelf bent, betekent, bezit, mag op dat moment staan tussen u en het licht, er is alleen een wezen dat uit dit licht is voortgekomen en er door in stand wordt gehouden en het leeft. Elke actie,

elke rite, elk bidden, elk ontvangen van kracht elk stil wachten ook op Gods openbaring vloeit daaruit voort.

En daarmee heb ik een punt aangesneden dat hierbij hoort volgens mij. Ni. de kwestie van de magische werkelijkheid. De magische werkelijkheid is iets anders dan de menselijke werkelijkheid. Wanneer u op aarde leeft dan weet u dat er dromen bestaan en spelletjes die niet echt zijn en die voor u toch helemaal waar zijn. Een mens die droomt kan dingen dromen die later waar worden maar op dit moment behoren ze niet tot de realiteit van de wereld waarop hij op het ogenblik is. Toch beleefd hij ze reëel en kan hij er een herinnering van terugbrengen, hij is een tweede werkelijkheid ingetreden. Is het nu zo vreemd om te veronderstellen dat er buiten die wereld die hij dan kent, nog andere dingen zijn? Een werkelijkheid die je misschien met een zekere fantasie kunt aanvoelen en ten dele vorm geven voor jezelf, zonder dat de wereld waarop je normaal leeft dat zou kunnen erkennen als waarheid.

Een magische wereld moet je zien als een tweede werkelijkheid. In die werkelijkheid gelden andere wetten dan in uw normale wereld. Daarin bestaan andere krachten, verhoudingen, relaties daarin zijn tijd en ruimte andere factoren geworden. Daarom is in magie veel mogelijk wat in de praktijk eigenlijk helemaal niet denkbaar is. Bv. Apollonius van wie wordt verteld dat hij zich een tijdspanne van minder dan een uur begaf van een gerechtshof in Rome, naar het strand te Ostia waar hij had afgesproken leerlingen te ontmoeten. Kennelijk iets wat onmogelijk is, maar er is een wereld waarin het wel mogelijk zou zijn. Wanneer Apollonius die wereld voor zich waarmaakt is dit zijn werkelijkheid kan die wereld onderbreken op een punt, dat met zijn eigen werkelijkheid strookt, in casus de verwachting van de leerlingen dat hij toch zou komen, dan kan hij zijn contact met de tweede werkelijkheid onderbreken op een punt dat die eerste werkelijkheid de tweede werkelijkheid samenvallen. Er zijn dus twee lijnen, die lijken parallellen te zijn, maar in feite doen ze meer denken aan de schakels van een ketting, ze hebben punten van beroering. Ik kan dus op een bepaald punt de eerste werkelijkheid kiezen of de tweede werkelijkheid, mijn eigen toestand ruimte, tijd is nu in deze twee werelden verschillend, maar er is een ogenblik dat ze elkaar beroeren. Indien ik op dat punt overschouw, heb ik vanuit de normale werkelijkheid de afstand in tijd, ruimte enz. die hier dus ligt, voor de normale wereld, heb ik die niet doorlopen en men kan niet begrijpen, dat ik daarvoor een andere gelijkwaardige situatie heb doorlopen. Daar heeft u daar het geheim van de magie eigenlijk al. Wanneer je op aarde bent is God ver weg, tenminste in de praktijk maar waarom zou de mens niet kunnen wandelen met God. In de bijbel staat dat er een paradijs was waarin Adam en Eva wandelen met God, er is dus een werkelijkheid. Wij horen steeds weer van mensen die met God geconfronteerd werden, Mozes en het brandende braambos bv. of niet te vergeten de apostelen met de herrezen Christus. Dit is mogelijk wanneer wij die mogelijkheid aanvaarden maar het is geen algemeen aanvaarde werkelijkheid. Op het ogenblik dat wij een toestand, een wereld voor onszelf creëren waarin dit mogelijk is, is het alleen een mogelijkheid geworden het is een feit geworden voor ons.

En nu komt er een ogenblik dat dit feit, en de normale werkelijkheid ergens, een punt van contact; een aanraking heeft. Dan kan ik terugkeren in die normale werkelijkheid. Vergelijk Mozes gaat op naar de Sinai om de wet te ontvangen, niemand weet waar hij blijft, hij is weg, hij komt terug niemand weet waar hij geweest is, maar hij heeft tafelen van de wet bij zich, gegraveerde steen, hij heeft verder stralen van licht, hij is dus geladen met een zekere kracht. Ik weet wel het is een voorstelling waarover we kunnen twisten, er zijn voor het feit andere verklaringen te geven dan de bijbelse legende op dit terrein maar als bv. het dienen. Nu zouden wij kunnen zeggen Mozes. heeft zich onttrokken aan de werkelijkheid van het merendeel der Joden, hij heeft een totale reeks van ervaringen doorgemaakt, hij is in een andere wereld geweest, maar op het ogenblik dat Godsverering, al is dat ook maar dat gouden kalf, een rol speelt is er een aanrakingspunt tussen de godserkenning en verering van Mozes en die van het volk, hij kan terugkeren hij manifesteert zich, het is geen toeval dat hij terugkomt op dit, moment. Zo kunt u dus redeneren. Dan zult u begrijpen dat een magische rite juist ten doel heeft de tweede werkelijkheid vanuit, uw standpunt onwerkelijkheid te creëren. Zij probeert u met uw besef los te maken, van de normen van uw huidig bestaan en daarvoor, door de riten mede bepaald andere normen te doen aanvaarden. Het beleven van het Goddelijk Licht, het erkennen van het Goddelijk Licht, zijn uit de aard der zaak algemene waarden die op duizend en één manier worden waar gemaakt. U kunt ze op duizend en één manieren tot een werkelijkheid maken die ondergaan en beleven.

Ik heb in mijn onderwerp maar enkele zeer, geringe rites mee geven, zeer kleine aanwijzingen in de richting van het mogelijke én zeker geen analyse van alle mogelijkheden, maar ik heb wel geprobeerd u duidelijk te maken dat bepaalde factoren altijd in het magische belangrijk zijn.

Punt 1: Is herhaling, een mens moet zich gewennen bepaalde aanspraken en woorden met een zekere instelling en een zekere emotionaliteit te verbinden.

Punt 2: Geestelijke belevingen worden pas echt wanneer ze tot uitwerking worden gebracht zij het symbolisch. Daarom aanvaard het symbool en druk het uit. Ook wanneer het u zinloos schijnt in de termen van uw eigen wereld. Zolang u de betekenis daarvan aanvaard heeft het die betekenis.

Punt 3: Je kunt een dergelijke bijeenkomst die het licht ten doel heeft nooit geheel zelf leiden. Er komt altijd een ogenblik van stil zijn, van ontspanning van het wegvloeien der emoties a.h.w. waarin de erkende lichtende kracht zich gaat openbaren. Deze stilte is noodzakelijk. Na de ervaring, hoe intens hoe gering deze ook geweest zijn, dient altijd te volgen een eigen bede een ontslagformule kortom een duidelijke beëindiging van de rites.

Punt 4: Men zal altijd voor zich symbolisch.bv. een wassing, er zijn andere manieren een duidelijk onderscheid moeten maken tussen, de wereld die men nu betreden gaat. Alleen door dit duidelijk verschil te constateren is het mogelijk dat de ontvangen krachten inzichten, lichtende waarden in u blijven bestaan ook wanneer u zich wendt tot de zogenaamde normale wereld.

Dan kan ik alleen nog zeggen dat uit de aard der zaak niet alles omtrent magie hier in het openbaar en zonder meer kan besproken worden. Maar de door mij beschreven procedures behoren allen tot de gebruikte en werkzame. De door mij aangestipte procedures of niet genoemde procedures vergen een menselijk inzicht een menselijke achtergrond waarvan ik niet kan aannemen dat het merendeel uwer deze bezit, of in dit leven zal kunnen bezitten. Het Goddelijk Licht is de Kracht Gods. Wanneer wij eenheid met het Goddelijk Licht zoeken, laat ons dan een ding daarbij niet vergeten: wie werkelijk eenheid met het Goddelijk Licht zoekt zal God lief moeten hebben boven alle dingen en zijn naaste gelijk zich zelf. Je God niet vanuit een egoïstisch standpunt benaderen en het Goddelijk Licht beleven zonder gelijktijdig een rechtvaardigheid over jezelf af te roepen, waar je misschien niet veel voor voelt. Het is goed om dit te zeggen want wanneer u gebruik maakt van het ritueel, gebruik maakt van de mogelijkheid het Goddelijk Licht aan den lijve a.h.w. te bespeuren, als een kracht in uw geest en in uw stoffelijk wezen te gevoelen. dan moet u ook begrijpen dat dit licht de Goddelijke waarheid vertegenwoordigt. In liefde kunnen wij de waarheid aanvaarden, en zelfs dienen, in zelfzucht zullen wij trachten de waarheid voor een deel te verwerpen en daarmee de disharmonie over onszelf afroepen. Magische kracht en magische kringen, waarin zelfzucht een rol speelt breng grote gevaren met zich mee, maar niets kan een mens gelukkiger gezonder en prettiger, beter sterker maken dan een volledige aanvaarding van het Goddelijk Licht. God geeft u de welvaart die u van node hebt, niet de welvaart die u begeert. In de kosmos kun je niet, harmonisch bestaan terwijl je gelijktijdig het geheel of een groot deel van die kosmos verwerpt. Wie kosmisch wil werken leven en streven zal die totaliteit moeten leren aanvaarden. De levende en lichtende kracht met ons, deze uiting Gods, waaruit en waarin wij leven is voor ons de kosmos.